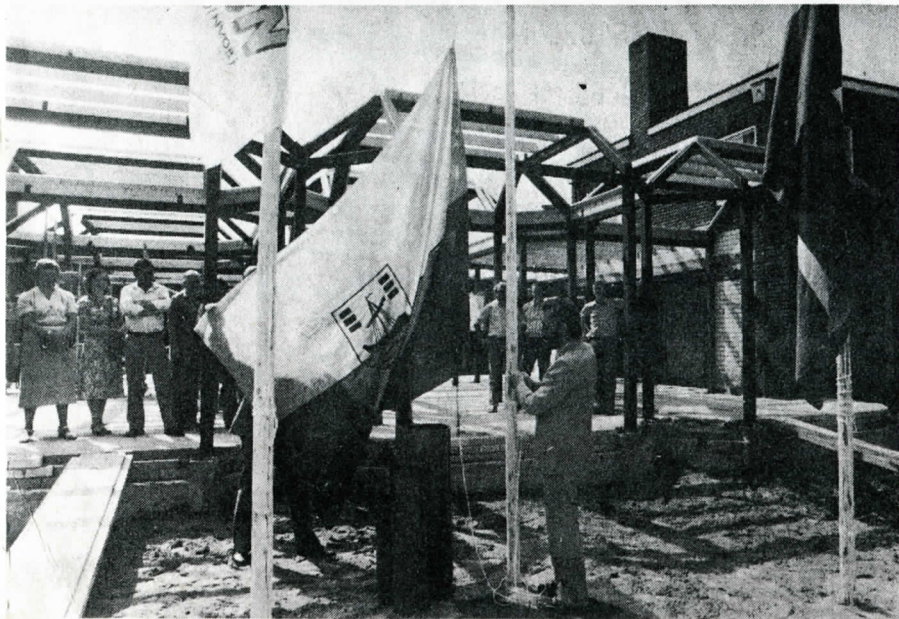

Heraldisch consulentschap wil niet elitair zijn

2 nov 182 Wmsch. Courant

Heraldiek in beeld gebracht: burgemeester A. Smidt van Oude Pekela hijst de vlag van zijn gemeente.

Vlaggen en familiewapens roepen vroegere tijden op toen de adel en wat zich daartoe rekende de status van de familie ermee oppoetste. Daarnaast werd het zegel, met daarin het familie- of stadswapen gebruikt als ondertekening van officiële stukken. Vlaggen en wapens en ook de zegelkunde zijn samen te vatten als heraldiek. Iets van vroeger, waarin alleen historici geïnteresseerd iken te zijn. Enkele leden van de sectie cultuurconservering en gewestelijke cultuur van de Groninger Culturele Raad vonden dat er best weer eens wat meer aandacht voor wapens en vlaggen zou mogen komen.

Dat gebeurde niet alleen vanuit historisch oogpunt. Het operichte Consulentschap voor de Heraldiek ziet voor zichzelf ook een taak wanneer het komt tot gemeentelijke herindeling in de provincie. „We willen dan graag onze diensten aanbieden bij het maken van een ontwerp voor nieuwe gemeentewapens”, zegt ir. Anders Daae uit Haren, één van de leden van het Consulentschap, dat verder bestaat uit drs. J.A. de Boo uit Appingedam en de heer G.A. Brongers uit Middestum, ook voorzitter is van de Groninger afdeling van de Neder-

landse vereniging voor Genealogie, geslachtenkunde.

Heraldiek is nauw verbonden met de genealogie. „Het is eigenlijk het kleurige plaatje dat bij de geslachtenkunde hoort”, aldus de heer Daae. Hij werkt als adjunct-directeur van de afdeling stadsontwikkeling en monumentenzorg bij de gemeente Groningen. De restauratie van A-kerk was e'en van de belangrijke projecten die hij in de afgelopen tijd met zijn afdeling begeleidde. Daae i interesse voor

„Straks ook adviseren aan gemeentebesturen”

de heraldiek stamt uit zijn middelbare schooltijd. Het eerste boekje over het fenomeen kreeg hij toen hij 17 jaar oud was. De hobby ontwikkelde zich in de loop der jaren en Daae beschouwt zich nu min of meer als een deskundige. Ook de andere leden van het consulent-

schap kunnen als zodanig worden aangemerkt: „Die deskundigheid is ook het uitgangspunt voor ons geweest. Alleen met enthousiasme komen we er niet, willen we straf allerlei mensen nuttige adviezen kunnen geven”.

Tot de oprichting werd besloten in navolging van Friesland waar al vijftieng jaar een dergelijk consulentschap bestaat. De initiatiefnemers merkten dat er ook in Groningen redelijk veel belangstelling voor de historie van vlaggen en wapens bestond. Het feit dat er deskundige mensen voorhanden waren, betekende dat de oprichting van een Gronings consulentschap niet zo'n probleem was.

De vier heren hebben zich inmiddels, naast het te zijner tijd adviseren van gemeentebesturen, ook ten doel gesteld de heraldische historie van Groningen te gaan onderzoeken. De heer Daae vertelt dat er wat dat betreft een rijke geschiedenis is. „Kijkt u maar eens naar de vele rouwborden, die vooral in de borgen in het noorden van de provincie te vinden zijn. Ook de waterschappen hebben een rijke heraldische historie”.

Vrij nieuw is het opslaan van heraldische gegevens in een compu-

ter, hetgeen het consulentschap van plan is te gaan doen: „Er zijn veel standaardwerken over de heraldiek verschenen, maar het opslaan in een computer maakt het zoeken naar de herkomst van een wapen en een familie een stuk eenvoudiger”.

Het consulentschap wil door zijn werk beslist niet terugrijpen naar oude sentimenten. Zowel het historische als het kunstzinnige van de wapens en vlaggen spelen mee. „We willen ook beslist niet elitair bezig zijn, maar de heraldiek openleggen voor iedereen die daarin interesse heeft. Wanneer daarom gevraagd wordt geven we ook graag

adviezen aan particulieren, die iets over hun familiewapen willen weten of er een willen laten maken”. De heer Daae zou als motto van het consulentschap willen noemen: „De heraldiek is evenzeer modern en dynamisch als andere vormen van kunst”. Hij zou ook graag zien dat bij de opleidingen kunsthistorie aan bijvoorbeeld de rijksuniversiteit Groningen, meer aandacht voor heraldiek kwam. Als bewijs voor de noodzaak van het consulentschap noemt Daae een boek over de Groninger borgen. „Een paragraaf over de heraldiek ontbreekt in dat boek geheel”.